

Březen

Divadelní zpravodaj

114. sezóna 2023/2024

POSLEDNÍ „VLOČKA“

NORMÁLNÍ DEBIL SLAVÍ STOVKU!

OHLÉDNUTÍ ZA GRAND FESTIVALEM SMÍCHU

BLÁZINEC BOŽÍ, FOTO P. ŠEDIVÝ

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJÍ! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

↔ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY → ★ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA 📖 SCÉNIKÉ ČTENÍ 🌸 GRAND FESTIVAL SMÍCHU

Březen

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA	2.	19:00	NÁHRADA ZA 29. 12.	BLÁZINEC BOŽÍ	KONEC 21:20	E 2023
NEDĚLE	3.	15:00	L. Zibura / S MÁMOU A TÁTOU DO AFRIKY			
		18:00	L. Zibura vám přijede vyprávět o tom, jak vzal své rodiče na safari. Společně se vydáte na 6 000 kilometrů dlouhou jízdu Namibií a Botswanou.			
ÚTERÝ	5.	10:00	PEKAŘOVA ŽENA	KONEC 12:40		ŠK
		19:00	INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH	KONEC 21:10		R
STŘEDA	6.	10:00	INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH	KONEC 12:10		D
		19:00	A. Mornštajnová – D. Šoltýsová / HANA			Q
			Dramatizace románu, vycházejícího ze skutečných reálií poválečného života ve Valašském Meziříčí, které v roce 1954 napadla tyfová epidemie. Hrají L. Andělová, A. Kratochvílová, K. Sedlářová a další. Režie D. Šoltýsová. Klicperovo divadlo Hradec Králové			
ČTVRTEK	7.	17:30	KDO JE TADY ŘEDITEL?			S

PÁTEK	8.	19:00	WOHNOUT UNPLUGGED		
Koncert oblíbené rockové kapely z druhého akustického turné po českých divadlech.					
SOBOTA	9.	18:00	DO NEBES!	KONEC 20:30	
ÚTERÝ	12.	19:00	KDO JE TADY ŘEDITEL?		A
STŘEDA	13.	18:00	KDO JE TADY ŘEDITEL?		X
SOBOTA	16.	19:00	PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD	KONEC 21:30	
NEDĚLE	17.	17:00	MAKROPULOS musical	KONEC 19:20	
PONDĚLÍ	18.	19:00	E. Assous / PŘÍBUZNÉ SI NEVYBÍRÁME		
Charitativní představení Lions Clubu Pardubice. Komedie z rodinné oslavy, kterou dokonale okořeněný příchod mladé vyzývavé sekretářky. Hrají S. Skopal, J. Čenský, L. Zahradnická nebo M. Pachlová, E. Janoušková a další. Režie J. Novák. Agentura Harlekýn, Praha					
ÚTERÝ	19.	19:00	MARYŠA	KONEC 21:00	K
STŘEDA	20.	19:00	Janek & Natálka a kol. / THE LEGEND OF LUNETIC	EPILOG 	
Příběh nejúspěšnější kapely v dějinách české hudby. Kapely, která vznikla omylem, a příběh generace, která na ní omylem vyrostla. Příběh, který ti dává naději, že i když se narodíš v Mostě, pořád se můžeš stát legendou. Hrají L. Karda, J. Lesák, M. Cikán, J. Strýček a další. Režie J. Lesák. Divadlo NoD, Praha					
ČTVRTEK	21.	18:00	PEKAŘOVA ŽENA	KONEC 20:40	N
PÁTEK	22.	18:00	DO NEBES!	KONEC 21:30	ZADÁNO
SOBOTA	23.	18:00	NOC DIVADEL	 str. 24	
Zábavný program v rámci celoevropského projektu European Theatre Night , který nabídne komentované prohlídky zákulisí a divadelní workshopy.					
NEDĚLE	24.	15:00	P. Horáček – V. Klemens / UTÍKEJ, MYŠKO, UTÍKEJ!		P_N
Pohádka s písničkami o malé zvědavé myšce, která se během svých dobrodružných příhod seznámí s Krtkem a Králíkem a stanou se z nich kamarádi. Režie V. Klemens. Divadlo loutek, Ostrava					
PONDĚLÍ	25.	8:30	UTÍKEJ, MYŠKO, UTÍKEJ!		ŠK
		10:30	UTÍKEJ, MYŠKO, UTÍKEJ!		ŠK
		17:00	UTÍKEJ, MYŠKO, UTÍKEJ!		P_P
ÚTERÝ	26.	10:00	K. Plešková / PŘESTUPNÍ STANICE: STRACH		ŠK
Pohled mezi mladé lidi, kteří nezvládli boj s realitou. Režie Z. Rumpík. Studio LAIK					
STŘEDA	27.	19:00	KDO JE TADY ŘEDITEL?		B
ČTVRTEK	28.	19:00	BLÁZINEC BOŽÍ	KONEC 21:20	C
PÁTEK	29.	18:00	NORMÁLNÍ DEBIL 1	KONEC 19:40 str. 18–20	
Jubilejní 100. repríza!					
SOBOTA	30.	18:00	DO NEBES!	KONEC 20:30	T

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

NEDĚLE	3.	15:00	J. Vlčková – P. Jurková / CIRKUSÁCKÁ POHÁDKA			
			Pohádka plná humoru a písniček z bláznivého cirkusového prostředí. Pojďte s námi zjistit, že vše, co se na první pohled leskne a třpytí, může být ve skutečnosti úplně jinačí. Pohádka je určená pro děti předškolního věku (od čtyř let). Hrají L. Jurek, J. Vlčková a P. Jurková. Divadlo Láryfáry, Praha			
PONDĚLÍ	4.	19:00	K. Volánková / SPOLU-ŽIVY			M₁
			Dokumentární scénické čtení o třech samoživitelkách, šesti dětech a jednom bytě. Hrají R. Chvalová, V. Malá a K. Šafránková. Režie K. Volánková. Cyklus INprojekty			
ÚTERÝ	5.	10:00	RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY	KONEC 11:20		ŠK
STŘEDA	6.	19:00	RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY	KONEC 20:20	 DERNIÉRA str. 12–13	K₃
ČTVRTEK	7.	10:00	ZA 6. 10. A 29. 12. ORLANDO	KONEC 11:40		VG₁+VG₂
ČTVRTEK	14.	18:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 20:45	KOMEDIE ROKU '08	
PONDĚLÍ	18.	19:00	M. Žantovský / JAK JSEM ŘÍDIL ZEMĚKOULI	PREMIÉRA str. 14	EPILOG 	
			Převratné dějinné události konce 20. století s okouzující nadsázkou a vtípem překladatele a světem protřelého diplomata M. Žantovského. Četbu úryvků z jeho poslední knihy S prominutím řečeno živě doplní autorovy aktuální komentáře. Připravil M. Przebinda.			
PÁTEK	22.	19:00	ORLANDO	KONEC 20:40		E₁
ÚTERÝ	26.	19:00	BEZ KOSTÝMU aneb Povídání z herecké šatny		 str. 21	
			Neformální talk show dramaturgyně J. Uherové, která si do svého zábavného pořadu tentokrát pozvala nejmladší tváře našeho souboru E. Jechovou, K. Šafránkovou a Š. Pospíšila a dramaturgyni A. Zindulkovou Hlaváčkovou.			

VČD NA ZÁJEZDECH

PÁTEK	1.	19:00	NÁHRADA ZA 2. 12. FANTASTICKÉ DIVADLO	HRADEC KR. (SÁL FILHARMONIE)	HK
PÁTEK	8.	19:00	PEKAŘOVA ŽENA	HRADEC KRÁLOVÉ (SÁL FILHARMONIE)	
PÁTEK	15.	19:00	KDO SE BOJÍ BEATLES	HRADEC KRÁLOVÉ (SÁL FILHARMONIE)	HK
STŘEDA	20.	19:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	KLADNO	
SOBOTA	23.	19:00	FANTASTICKÉ DIVADLO	CHRUĐIM (DIVADLO K. PIPPICHA)	CH
ÚTERÝ	26.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL 2	JABLONEC NAD NISOU	

P. Abraham / BLÁZINEC BOŽÍ

Napínavý příběh na motivy románu H. Manna *Mládí krále Jindřicha IV.* o vzestupu monarchie, kterého historici nazvou jedním z prvních humanistů. Proč se sňatek Jindřicha Navarrského a Markéty z Valois zvrhl v krvelačnou bartolomějskou noc? V hlavní roli L. Špíner. Režie P. Novotný.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Interaktivní kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný.

N. J. Berry

🔗 str. 12–13

RYCHLODOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY

Intimní hra o jiskře, která přeskóčí mezi dvěma lidmi a nedá se ničím uhasit, o intenzitě nečekaných pocitů, krásných i bolavých... Hrají K. Šafránková a J. Láska. Režie M. Tyc.

V. Klimáček / KDO SE BOJÍ BEATLES

Láskyplná groteska o frustracích středního věku. Emil je vojenský historik, přestože nebyl na vojně. Jeho žena je melancholická a denně luxuje. V jejích bytě se střídají podnájemnice a všechny jsou si něčím podobné... V hlavních rolích R. Chvalová a A. Postler. Režie F. Nuckolls.

V. Woolfová – M. David / ORLANDO

Módní show o paměti a identitě. Fiktivní životopis mladého šlechtice, jenž prochází dějinami, nejdříve jako muž, později jako žena, a hledá smysl života, vznešený cit, vášně... Hrají V. Malá, L. Mecerodová, K. Šafránková, P. Borovec a J. Láska. Režie M. David.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields

VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Cena diváků a studentské poroty **GRAND Festivalu smíchu 2020**. Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži. Hrají L. Špíner, V. Malá, P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

L. Rosten – M. Hanuš

PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD

Hudební komedie o zálučnostech studia i výuky cizí řeči. Vtipné situace se prolínají s dojemnými – a to vše je doplněno řadou písní a tanců z celého světa. V titulní roli M. Mejzlík. Režie M. Hanuš.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL 2

Osmdesátky aneb Kalendárium. Volné pokračování stejnojmenné retrokomedie. Hrají J. Láska, V. Malá, P. Borovec a L. Špíner. Režie R. Bellan.

J. Stein – S. Schwartz / PEKAŘOVA ŽENA

Muzikálová komedie o tom, jak silná může být láska... V hlavních rolích T. Lněnička a E. Jechová nebo A. Trembecká j. h. Režie P. Gazdík.

L. von Trier / KDO JE TADY ŘEDITEL?

Absurdní a poněkud škodolibá komedie o řediteli, kterého nikdo nikdy neviděl, plná bizarních situací z prostředí, kde jsou peníze až na prvním místě. Divadelní adaptace úspěšného dánského filmu z roku 2006. V hlavních rolích J. Láska a J. Pejchal. Režie A. Keita.

O. Brousek – R. Balaš

🔗 str. 22–24

DO NEBES!

Zbrusu nový muzikál o prvním českém letci, který se narodil v Pardubicích a doletěl z nich až do Velké Chuchle. Hrají Š. Pospíšil, P. Janečková, J. Musil, J. Pejchal, L. Špíner a další. Režie R. Balaš.

G. Koren / FANTASTICKÉ DIVADLO

Současná nekorektní komedie o tom, co se může stát, když se protne svět mafie se světem handicapovaných divadelníků. V hlavních rolích M. Sikorová, T. Lněnička, E. Jechová a M. Štrunc j. h. Režie P. Novotný.

A. a V. Mrštíkové – K. Jandáčková / MARYŠA

Vrcholné drama českého realismu o tom, proč si dát raději čaj. Příběh násilím provdané vesnické děvčice, který kladě zcela současně otázky – Co všechno si lze koupit, nebo prodat? Jaká je cena lidského života? V titulní roli E. Jechová a M. Sikorová. Režie K. Jandáčková.

O. Soukup – G. Osvaldová – P. Abraham

MAKROPULOS musical

Muzikálová adaptace známého dramatu K. Čapka o touze po věčném mládí. V hlavní roli P. Janečková, která byla za ztvárnění E. Marty v užší nominaci na **Cenu Thálie 2023**. Režie P. Novotný.

A. Ayckbourn / INTIMNÍ RIZIKA

NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH

S vtipem nahlížené příběhy šestice postav, které se hledají ve světlech velkoměsta. Hrají P. Janečková, V. Malá, K. Šafránková, J. Musil, M. Mejzlík, J. Pejchal a J. Kalužný. Režie P. Štindl.

R. Bellan

🔗 str. 18–20

NORMÁLNÍ DEBIL 1

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu v retrokomedii plné nadsázky i nostalgie. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, E. Lásková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH, FOTO P. ŠEDIVÝ

MARYŠA, FOTO M. HANČOVSKÝ

PŘIPRAVUJEME NA DUBEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

PÁTEK **5.** 19:00

DO NEBES!

PÁTEK **12.** 18:00

INTIMNÍ RIZIKA NA VEŘEJNÝCH MÍSTECH

DERNIÉRA

G

SOBOTA **13.** 19:00

**Ch. M. Dunford – L. Genova
POŘÁD JSEM TO JÁ**

I. PREMIÉRA

P1

Dojemný inspirující příběh ženy, která i přes postupující nemoc touží zůstat sama sebou. Hrají P. Janečková, E. Lásková, T. Lněnička a další. Režie K. Dušková.

NEDĚLE **14.** 19:00

POŘÁD JSEM TO JÁ

II. PREMIÉRA

P2

PÁTEK **19.** 19:00

MARYŠA

Q

NEDĚLE **28.** 19:00

D. Mamet / LISTOPAD

Komedie o tom, jak být znovu zvolen americkým prezidentem, když popularita klesá k nule. Hrají M. Dlouhý, J. Hána, L. Zbranková a další. Režie P. Svojtka. **Divadlo Palace, Praha**
POZOR, v inscenaci zazní větší množství vulgarismů.

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

NEDĚLE **7.** 15:00

W. Tilda / TAJEMNÁ ZAHRADA

V kouzelné zahradě se jednoho dne objeví neznámá rostlina, která vypadá až moc hladově... Režie J. Vyšehrad. **Divadlo U staré herečky, Hradec Králové**

NEDĚLE **28.** 19:00

NORMÁLNÍ DEBIL 2

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

CO BUDEME LETOS HRÁT NA KUNĚTICKÉ HOŘE?

Každoročně před prázdninami se na víkendy (i některé všední dny) stěhujeme na Kunětickou horu, kde na hradní vyhlídce uvádíme představení přímo pod širým nebem. Diváci plenárová představení milují, herci je s vidinou blížícího se konce sezóny a času dovolených mají také rádi, což je na atmosféře v „divadelním sále“ pod hvězdami vždy znát.

Letos se do tohoto magického prostoru pod hradem navrátí oblíbená **NOC NA KARLŠTEJNĚ** s hostujícím Petrem Štěpánkem v roli Karla IV. a Martinou Sikořovou coby jeho ženou Eliškou. Ikonickou hudební komedii podle stejnojmenného filmu Zdeňka

Podskalského zde před třemi lety inscenoval režisér Petr Novotný. Znamé hity z pera Karla Svobody a Jiřího Štáidla jako Lásko má, já stůnu, Do věží a další se na Kunětické hoře rozezní pouze třikrát, a to **31. května a 1.–2. června** tradičně od 20.30 hodin.

Po loňské exteriérové premiéře zde opět nabídneme i komediální muzikál **PEKAŘOVA ŽENA**, s nímž se přeneseme do malebné Provence, kde se obyčejní venkované snaží zachránit manželství nového pekaře, a nepřijít tak o svůj čerstvý chléb. Pro náš soubor ho objevil, přeložil a jeho první uvedení v České republice zprostředkoval režisér Petr Gazdík. Hlavní role stárnoucího pekaře a jeho mladičké ženy, která podlehne kouzlu místního svůdce, ztvárňují Tomáš Lněnička a Eliška Jechová, která se alternuje s hostující Alžbětou Trembeckou. Pouhé tři reprízy jsou naplánovány na **6.–8. června** rovněž od 20.30 hodin.

Nejočekávanějším titulem na Kunětické hoře bude samozřejmě novinka v podobě pohádky pro celou rodinu **S ČERTY NEJSOU ŽERTY**. Adaptaci slavného filmu na motivy pohádek Boženy Němcové Čertův švagr a O Nesytovi nastuduje režisér Petr Novotný.

Diváci se mohou těšit například na Štěpána Pospíšila, Petru Janečkovou, Ladislava Špinera a také na novou tvář Pavla Praise. „Pavel Prais je studentem čtvrtého ročníku činoherního herectví na DAMU. Viděli jsme ho už ve třech zcela rozdílných rolích, s nimiž se popral velmi statečně. Je vidět, že si s dramatickými postavami rozumí, zároveň je obdařený komediálním talentem, který určitě zúročí v roli čerta Janka. A pokud se nám spolupráce oboustranně osvědčí, je možné, že od příští sezóny posílí nejmladší hereckou generaci našeho souboru,“ prozrazuje Jana Uherová.

A závěrem už jen důležitá informace – vstupenky jsou již v prodeji! Na viděnou na Kunětické hoře. RaS

← E. A. J. LÁSKOVI V NOCI NA KARLŠTEJNĚ NA KUNĚTICKÉ HOŘE, FOTO J. SEJKORA

VÝSLEDKY GRAND FESTIVALU SMÍCHU 2024

V pondělí 29. ledna byly předány ceny letošního ročníku **GRAND Festivalu smíchu** – pardubické přehlídky nejlepších komedií, které v předešlé sezóně vznikly na jevištích českých profesionálních divadel.

Festivalová komise mezi sedm nej kvalitnějších komediálních inscenací minulé divadelní sezóny zařadila oceňovanou autorskou hru **Fifty** Dejvického divadla, romantickou komedii nejen o lásce **Trináctkrát za svědka** v podání Slováckého divadla Uherské Hradiště, gangsterku pro celou rodinu z Divadla v Dlouhé s názvem **Amberville – Plyšová gangsteři**, Shakespearův **Sen čarovné noci** v rytmu disco ostravského Divadla Petra Bezruče, konverzační komedii **Bibec k večeři** z Městského divadla Kladno, zábavný sled scének a skečů na kolečkách **Jídelní vůz** souboru Činoherního studia z Ústí nad Labem a naši adaptaci známé knihy o záludnostech studia cizí řeči **Pan Kaplan má třídu rád**.

Soutěžní komedie hodnotila **odborná porota**, v níž letos usedli recenzentka a pedagožka **Radmila Hrdinová**, dramaturgyně festivalů pro děti a mládež **Karola Štěpánová** z Divadla v Dlouhé, dramaturg **Jiří Janků**, v současné době působící v Divadle na Vinohradech a v Divadle F. X. Šaldy v Liberci, kritik **Jan Kerbr** a překladatel a teatrolog **Michal Zahálka**. Její alternativou byla **studentská porota** tentokrát složená ze studentek DAMU, JAMU a pražské Scholastiky. Své hlasy samozřejmě odevzdávali i sami diváci.

Závěrečný **Galavečer smíchu** s předáváním cen uváděli stand-up komik **Petr Vydra** a jedna z nejmladších tváří našeho souboru **Eliška Jechová**. Slavnostní večer v posunutém přímém přenosu opět odvysílala Česká televize.

RaŠ

L. ČERNÝCH A J. PLOUHAR V KOMEDII ROKU 2023 JÍDELNÍ VŮZ. FOTO M. ŠPELDA

KOMEDIE ROKU 2023 **David Šiktanc / JÍDELNÍ VŮZ**
režie David Šiktanc Činoherní studio Ústí nad Labem

NEJLEPŠÍ ŽENSKÝ HERECKÝ VÝKON

MAGDALÉNA HOLCOVÁ v roli Puka a Filostrata
v komedii **Sen čarovné noci**
Divadlo Petra Bezruče, Ostrava

NEJLEPŠÍ MUŽSKÝ HERECKÝ VÝKON

ZDENĚK TRČÁLEK v roli Adama Fojtíka
v komedii **Třináctkrát za svědka**
Slovácké divadlo Uherské Hradiště

CENA ZA NEJLEPŠÍ REŽII

DAVID ŠIKTANC za režii komedie **Jídelní vůz**
Činoherní studio Ústí nad Labem

KOMEDIE DIVÁKŮ 2023

FIFTY v režii Petra Zelenky
Dejvické divadlo, Praha

CENA ODBORNÉ POROTY

JÍDELNÍ VŮZ v režii Davida Šiktance
Činoherní studio Ústí nad Labem

CENA STUDENTSKÉ POROTY

SEN ČAROVNÉ NOCI v režii Michala Háby
Divadlo Petra Bezruče, Ostrava

CENA GENIA SMÍCHU 2023 PETR NÁROŽNÝ

za osobité komediální herectví, které spojuje intelekt s autentičností a spontaneitou

Festival očima Radmily Hrdinové

24. ročník GRAND Festivalu smíchu měl vysokou úroveň počínaje dramaturgickým výběrem komedií přes jejich inspirativní inscenační ztvárnění až po živý divácký ohlas vždy zcela zaplněného hlediště Východočeského divadla.

Seďm soutěžních inscenací představovalo pestrý žánrový rozptyl od klasické Shakespearovy komedie *Sen čarovné noci* (ovšem ve velmi netradičním pojetí) přes dvě dramatizace prozaické předlohy (Pan Kaplan má třídu rád a Amberville – Plyšový gangsteři) až po typickou francouzskou situační komedii *Blbec k večeři*. Za velký zisk letošního ročníku lze označit fakt, že se v soutěžním programu ocitly hned tři původní české autorské hry – *Fifty*, *Jídelní vůz* a *Třináctkrát za svědka*. A to, že uspěly nejen u odborné poroty, ale i u diváků, dokazuje jejich kvalitu a potřebu komediálního žánru na divadelním jevišti.

Cenným poznatkem letošního ročníku bylo i téma prolínající celým festivalovým týdnem, a sice poznání, že komedie nemusí jen bavit a rozesmávat, ale může vést i k vážnějšímu zamyšlení o smyslu života a postavení člověka ve společnosti. Že i komedie může mluvit k srdci a rozumu a že nejlepší komedie bývají i tak trochu (anebo i víc) smutné. Ostatně tak, jak je tomu v životě i světě kolem nás. A také, že skutečně dobrá komedie dokáže diváka velmi intenzivně vtáhnout do osudů postav a vytvářít tak most mezi jevištěm a hledištěm. S radostí lze konstatovat, že se tak dělo u prakticky všech soutěžních komedií 24. ročníku GFS. Jako každý rok, tak i letos přinesl festival zážitky i z kvalitních hereckých výkonů a více než v předchozích ročnících i z kolektivní herecké souhry a zjevné radosti ze hry a kontaktu s diváky. V neposlední řadě je nutné připomenout i doplňující program, který přinesl řadu zážitků srovnatelných s hlavním programem. Na závěr chci za odbornou porotu vyslovit uznání všem organizátorům GRAND Festivalu smíchu, od dramaturgyně Jany Uherové a vedení divadla až po neviditelné služby v zákulisí či po divadelní bar organizující nápadité rauty po každém představení. GRAND Festival smíchu měl i letos velmi srdečnou a jedinečnou atmosféru, která umožňuje divadelníkům z různých souborů neformální setkání a tolik potřebný vzájemný kontakt. A za to vše patří velký dík.

RADMILA HRDINOVÁ,
PŘEDSEDKYŇE ODBORNÉ POROTY

FOTO M. KLÍMA

FESTIVALOVÉ OHLÉDNUTÍ

VE FOTOGRAFIÍCH MICHALA KLÍMY

ZAHAJOVACÍ KOMEDIE DEJVICKEHO DIVADLA FIFTY SE SETKALA S NADŠENÝM PŘIJETÍM FESTIVALOVÉHO PUBLIKA, KTERÉ NÁSLEDNĚ VYÚSTILO V CENU DIVÁKŮ.

KAŽDÁ KOMEDIE MÁ SVÉHO KMOTRA. TÉTO ČESTNÉ ROLE SE U BLBCE K VEČERÍ Kladenského divadla s GRACIÍ SOBĚ VLASTNÍ ZHOSTIL JAN ČENSKÝ, KTERÝ PŘEDSTAVENÍ UVEDL PO BOKU PETRY JANEČKOVÉ.

UHERSKOHRADIŠTŠKÁ HRA TRINÁCTKRÁT ZA SVĚDKA NADCHLA NEJEN DIVÁKY, ALE TAKÉ JEJÍHO KMOTRA JANA PŘEUČILA, JENŽ HERCŮM TLESKAL I V DIVADELNÍM KLUBU.

ZDENĚK TRČÁLEK PO PŘEDSTAVENÍ TRINÁCTKRÁT ZA SVĚDKA, KDY JEŠTĚ NETUŠIL, ŽE ZA TÝDEN ZÍSKÁ CENU ZA NEJLEPŠÍ MUŽSKÝ HERECKÝ VÝKON FESTIVALU.

TOMÁŠ ČAPEK, VÍT HOFMANN A JOSEF TROJAN (HERCI OSTRAVSKÉHO DIVADLA PETRA BEZRUČE) PŘI POSLECHU POCHVALNÝCH SLOV POROTY PO PŘEDSTAVENÍ SNU ČAROVNÉ NOCI.

„SVĚHO“ PANA KAPLANA PŘIJEL PODPÓRIT JEHO REŽISÉR MIROSLAV HANUŠ, Z JEHOŽ TVÁŘE PO PŘEDSTAVENÍ SE DALO ČÍST, ŽE BYL VEČER SPOKOJENÝ (STEJNĚ JAKO LÍDA MECERODOVÁ I PETR DOHNAL).

POSLEDNÍM FESTIVALOVÝM KMOTREM BYL HEREC ROBERT NEBRĚNSKÝ, JENŽ SE ZDE SEŠEL S REŽISÉREM GALAVEČERA SMÍCHU PATRIKEM ULRICHEM A JANEM VONDRÁČKEM Z DIVADLA V DLOUHÉ.

ŘEDITEL VŮD PETR DOHNAL JEŠTĚ PŘED SLAVNOSTNÍM PŘEDÁVÁNÍM CEN PODĚKOVAL DRAMATURGYNI GFS JANĚ UHEROVÉ ZA PŘEDLOŽENOU PESTROBAREVNOU PALETU FESTIVALOVÝCH KOMEDIÍ.

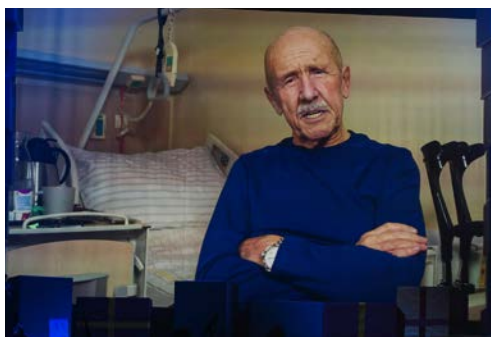
CENU STUDENTSKÉ POROTY PRO SEN ČAROVNÉ NOCI PŘEVZALA OD PŘEDSEDKYNĚ POROTY ANNY REHŮRKOVÉ MAGDALÉNA HOLCOVÁ, KTERÁ BYLA VYHLÁŠENA I NEJLEPŠÍ HEREČKOU FESTIVALU.

GALAVEČEREM SMÍCHU S OSOBITÝM ŠARMEM PROVÁZELI ELIŠKA JECHOVÁ A STAND-UP KOMIK PETR VYDRA.

HLAVNÍ CENU KOMEDIE ROKU 2023 PŘEBÍRAL AUTOR A REŽISÉR INSCENACE JÍDELNÍ VŮZ DAVID ŠIKTANC, JEMUŽ K ÚSPĚCHU POGRA-TULOVAL PRIMÁTOR MĚSTA JAN NADRCHAL.

DRŽITEL CENY GENIA SMÍCHU 2024 PETR NÁROŽNÝ POZDRAVIL DIVÁKY ALEŠPOŇ PROSTŘEDNICTVÍM NAHRÁVKY, NEBOŽ SE PRÁVĚ ZOTAVOVAL PO OPERACI KYČLE.

Celou fotogalerii z letošního ročníku festivalu, Festivalové novin(k)y s rozhovory s festivalovými hosty, záznam Galavečera smíchu a mnoho dodatečných informací naleznete i dnes na webu www.festivalismichu.cz.

RaS

Poslední „Vločka“

K. ŠAFRÁNKOVÁ A J. LÁSKA, RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY, FOTO P. ŠEDIVÝ

V květnu roku 2022 jsme na Malé scéně ve dvoře uvedli českou premiéru hry RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY. Osudově spjatý životní pár v ní hrají KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ a JOSEF LÁSKA. Této komorní inscenaci, která se setkala s velice příjemným diváckým ohlasem, se bohužel blíží poslední představení (6. března), a tak si o něm s oběma protagonisty ještě povídáme.

Rychlost dopadu sněhové vločky je o dvou mladých lidech. To jste vy dva taky. Našli jste v ní situace nebo témata, která znáte z vlastního života?

KAROLÍNA: Určitě ano. V pubertě, v lásce... V mnoha situacích v životě jsem řešila stejné otázky. A pořád řeším.

PEPA: Já si hodně užívám, když hrajeme děti. To si vzpomínám, jak jsme blbli. A vždycky si vzpomenu na mladšího brácha. Toho já využívám poměrně často, když hraju děcko. A pak se mě taky hodně

dotýká, když hrajeme o té nemocnici. Takže hodně prožívám ty extrémně veselé momenty z dětství, ale taky ty extrémně smutné.

Autorka „Vločky“, mladá britská dramatička Nina Jayne Berry, u nás není známá a název hry mnoho nenapoví, přesto byl zájem diváků překvapivě velký. Jak si to vysvětlujete?

PEPA: Jsem moc rád, že diváci chodí a představení se jim líbí. Jak hra prochází celým životem, má to hodně široký záběr, diváci se s tím

příběhem můžou ztotožnit v každém věku. Když přijdou školy, tak s námi úžasně jdou, když hrajeme pubertáky, a pak je samozřejmě zajímavá, co bude s tím životem dál. Pro starší diváky je začátek hodně úsměvný a ztotožní se se závěrem. Takže si myslím, že úspěch téhle inscenace spočívá v tom, že zaujme široké spektrum diváků.

KAROLÍNA: Já jsem si všimla, že to hodně zaujalo mladé. Jeden den přišlo gymnázium a na další představení pár studentů dorazilo znova a vzali se sebou i kamarády.

Hráli jste často i dopoledne pro mladé publikum. Jednou jsem viděla v hledišti takové skoro děti, až jsem zapochybovala, jestli se vůbec chytí. Jak se vám pro ně hrálo?

KAROLÍNA: Vždycky to bylo překvapení. Z velkého jeviště jsem připravená na to, že dopolední školní publikum je jiné. Ale tady nás vždycky překvapilo, jak jsme někdy i těžce zataté pubertáky nakonec získali.

PEPA: Já prozradím, co řekl nedávno po představení jeden student. Prohlásil: „Ty vole, to bylo tak hustý, že jsem nemoh ani usnout.“ A řekl to hodně hezky, prostě ho to chytlo a drželo až do konce. Šel sice do divadla s tím, že si zdřímneme, ale tak jsme ho zaujali, že to nešlo. To mě potěšilo. A jak říkala Kája, často jsme na večerním představení viděli studenty, co to viděli už před pár dny dopoledne se školou. Z toho mám radost a dodá to člověku chuť i do těch dopoledních představení, která bývají dost náročná. Mně se ráno nehraje moc dobře, ale když vidím, že to má takovýhle dosah, tak mě to baví.

V příběhu hraje jistou úlohu teorie relativity a kvantová mechanika. Jak hluboko jste do těchto oborů potřebovali proniknout?

KAROLÍNA: Snažili jsme se proniknout, ale moc nám to nešlo. Ale na druhou stranu musím říct, že jsem si o sobě myslela, že tomu nerozumím vůbec. A pak se mi na jedné zkoušce stalo, že jsem měla v textu okno, a řekla jsem to svými slovy prý docela správně. Teda aspoň mi to říkal pan režisér Miky (MIKOLÁŠ TYC – POZN. RED.). Nevím, jak se mi to stalo, protože tomu fakt nerozumím. Ale čím víc jsme se s tím potýkali, tím víc mě to bavilo.

PEPA: Já tam toho přímo v textu nemám tolik jako Kája. Ale zájímalo mě to. Přitom tomu taky vůbec nerozumím. Předměty jako matematika nebo fyzika šly velkým obloukem okolo mě a od střední školy jsem je neměl vůbec, protože se na konzervatoři neučí.

Ale strašně mě bavilo, když jsme si o tom na zkouškách povídali a trochu to objevovali. Strašně se mi líbí citát, nevím čím, ale napsal jsem si ho do textu: „Pokud vás kvantová mechanika nenadchla, tak jste ji nepochopili.“ A je to fakt, když do toho člověk jenom trochu nahlédne, tak je to fascinující.

Pro vás tohle představení znamená osmdesát minut absolutního soustředění a pohotovosti. Octli jste se někdy v úzkých?

(VELKÝ SMÍCH NA OBOU STRANÁCH...)

KAROLÍNA: Častěji se do úzkých dostávám já a hrozně moc děkuju Pepovi, že mě vždycky dokáže udržet. Jedním významným očním kontaktem mi naznačí, ať se začnu sakra soustředit a jsem zase na chvíli na jevišti s ním.

PEPA: Je to taky tím, že je dost složité tuhle hru hrát. Jsou to vlastně dva dlouhé monology, které běží vedle sebe, a jenom tu a tam se potkáme v dialogu. Na koncentraci je to hodně náročné. I mně se samozřejmě párkrát stalo, že jsem zabloudil. Pak jsem Káju přesvědčoval, že mi do toho pořád skáče a nenechá mě to doříct. Jenže se ukázalo, že vedle jsem byl já. Ale v tomhle představení je skvělé, že když jeden z nás zabloudí, tak se na sebe podíváme, uklidníme se a vrátíme se tam, protože víme, co máme hrát. Víme i, co ten druhý má hrát, takže si můžeme pomoci.

Vy jste se jako herecký pár poprvé setkali v Poediu v inscenaci Orten, pak na velkém jevišti v komedii Ona není vadná! a teď na Malé scéně v úplně intimní hře pro dva. Jak se vaše herecké partnerství vyvíjí?

PEPA: Setkání v Ortenovi bylo hodně náročné. Mělo to být čtení, ale pak jsme toho hodně museli umět z paměti, měli jsme na tom malinkém plácku i choreografii a zkoušek jenom několik. Takže nebyl moc prostor si to partnerství užít. Ale jak spolu hrajeme často, tak jsme tak pomalíčku stoupali a ve „Vločce“ dosáhlo naše partnerství na nějaký pomyslný vrchol.

I tím, že je to komorní scéna. Na velkém jevišti má člověk dost co dělat s prostorem, aby mu bylo rozumět, aby na něj bylo vidět... Ale v menším prostoru je ta partnerčina na úplně jiné úrovni. A můžu říct – doufám, že za oba – že s každým představením jsme v tom dál a dál, slyšíme na sebe, víme, co ten druhý bude dělat, jak spolu hrát a baví mě to čím dál tím víc.

KAROLÍNA: Já s Pepou úplně souhlasím, strašně moc mě to baví, Pepa mi od začátku se vším hodně pomáhá a za to mu moc děkuju. On mi i radí, kdy mám jít na scénu. (SMÍCH)

PEPA: Kája mě zase na scéně posouvá, že stojím blbě. Během mého niterného monologu ke mně přijde a začne mě posunovat.

KAROLÍNA: Protože nám pan režisér řekl, že máme stát ve světle!

A to má pravdu. Ale co naplat, brzy spadne už ta poslední „Vločka“. Chcete jí říct něco na rozloučenou?

KAROLÍNA: Že ji miluju. A že se mi bude stýskat. A děkuju za příležitost.

PEPA: Já jsem teď nedávno slyšel rozhovor s Tomášem Töpferem. Říkal, že nemá rád sentimentalitu okolo derniér. Že je v tomhle praktický a že je jasné, že musíme derniérovat, abychom mohli zase premiérovat nové věci. Nicméně se tady u „Vločky“ tomu sentimentu neubráním. Je mi strašně líto, že to končí. Protože cítím s každým představením, že je to pořad lepší, čistší, zábavnější. Samozřejmě si trochu oddechnu, protože před malokterým představením jsem tak nervózní jako před „Vločkou“. Takže budu rád, že mi odpadne tenhle stres, ale zároveň mi bude smutno z toho, že končí hra, která je podle mě moc dobrá, skvěle napsaná a zrežirovaná. Ale třeba zas něco přijde.

Budeme doufat. Za sebe vlastně musím říct, že se budeme v dramaturgii snažit. Moc vám děkuju. Za „Vločku“, za rozhovor. A za to, že jste.

JaP

MICHAEL ŽANTOVSKÝ: Jak jsem řídil zeměkouli

M. ŽANTOVSKÝ: FOTO FB M. ŽANTOVSKÉHO

Čtené literární pořady uvádíme obvykle na naší nejmenší scéně zvané Poedium v klubu. Ale 18. března budeme číst na Malé scéně ve dvoře. A nebude to tentokrát poezie, ba ani beletrie v pravém slova smyslu. Dotkneme se spíš žánru reportážního, i když ani to není docela přesné. Autor Michael Žantovský říká v úvodu své knihy S prominutím řečeno toto:

„Všechny události vyličené v této knize se víceméně staly, i když se třeba nestaly přesně tak, jak je vyličené v této knize. U některých je to ku prospěchu věci, u jiných zase ku škodě. Bylo by příliš pracné a trochu puntičkářské přesně rozlišit, kde končí skutečnost a kde začíná fikce, a tak bude nejjednodušší připustit, že se jedná o literární pábení a že všechny podobnosti se skutečnými událostmi a postavami jsou čistě náhodné, i když ne omyvatelné. Protože smyslem tohoto vyprávění není přepisovat historii ani vyřizovat si účty, nýbrž zabavit se dlouho přechovávaných utkvělých představ a uvolnit tak místo novým, vlastně na tom tolik nezáleží.“

Michael Žantovský, spisovatel, překladatel, tlumočník, publicista, textař, politik a diplomat, původním povoláním psycholog, zahájil svou diplomatickou dráhu v prezidentské kanceláři Václava Havla. Každou ze svých mnoha profesí v knize vtipně glosuje se sympatickou sebeironií a pozoruhodnými příhodami

„dokumentuje“ světové dění na konci dvacátého století.

V pořadu Jak jsem řídil zeměkouli, pojmenovaném podle jedné z kapitol zmíněné knihy, vám budou číst herci Martina Sikorová a Alexandr Postler, hudbou je doprovází Radek Škeřák.

Večer připravil Michal Przebinda, který v minulosti režíroval v Poediu čtení Shakespeareových Sonetů v překladu Jiřího Joska, nazvané The Rest Is Silence, hudebně-poetický pořad z beatnické poezie Komu patří jazz a Strašidelný román z úryvků z knihy Moskovίδα ukrajinského autora Jurije Andruchovyče.

Četba Jak jsem řídil zeměkouli je z úplně jiného žánru. Jak bys ho pojmenoval?
Musel bych ten název žánru vymyslet, snad hyperbolizované glosy?

Kým je pro tebe Michael Žantovský?

Michael Žantovský, vzděláním psycholog, je muž mnoha profesí, v každé z nich uplatňuje svůj nadhled, smysl pro humor, širokou erudici, ale zcela jistě také cílevědomost, sebekázeň a pracovitost.

Náš pořad bude mít i hudební složku. Pověz o ní něco.

Překladatel Jirka Josek, ve své době blízký spolupracovník a kolega Michaela Žantovského, mi kdysi říkal, že k zájmu o angličtinu ho přivedla především anglosaská rocková muzika. Přinášela jakési poselství z jiného, svobodného světa. A s ní pak přišla literatura, politika, sociologie, zkrátka vše, co bylo pro nadané lidi v padesátých, šedesátých, ale i sedmdesátých letech zásadně formativní. Michael Žantovský je toho důkazem.

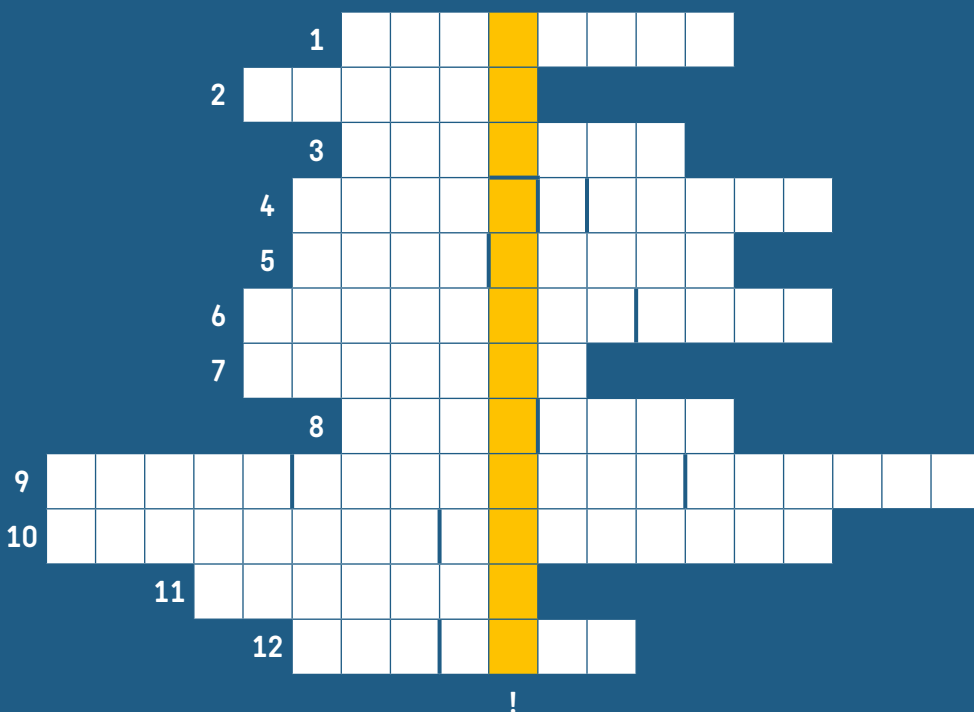
Autorovy knihy nabídně v závěru pořadu knihkupectví Kosmas a Michael Žantovský přislíbí autogramiádu.

JaP

Gangsterská KŘÍŽOVKA

„Do háje, Coopre, říkám, že musíme mít všechno (viz tajenka)!“

Tuto repliku vyřikne LADISLAV ŠPINER jako kriminálník Mack Rascol v oblíbené crazy komedii s názvem Velká bankovní loupež, kterou jsme v české premiéře uvedli v březnu 2019, tedy přesně před pěti lety. Věřím, že ji všichni dobře znáte, tak schválně, dokázali byste uhodnout, jak věta pokračuje? Riskovat se ale ne vždy vyplatí, jistota je jistota, proto doporučuji vyluštit křížovku.

Většina z vás už ví, jak na to: na následující dvojstraně najdete fotky z inscenací, v nichž si Láda ve VČD zahrál. Názvy jednotlivých inscenací vepíšete do stejně očíslovaných řádků doplňovačky a je to! Pokud chcete mít navíc i šanci na výhru dvou vstupenek na libovolné představení VČD, zašlete správné znění tajenky na adresu dramaturg@vcd.cz. 1. dubna ze správných odpovědí opět vylosujeme tři výherce.

Výherkyním lednové křížovky – paní Šárce Hortové, paní Evě Pýchové a paní Lence Vodákové – srdečně gratulujeme! Tajenka zněla: „a melancholií“.

Normální debil slaví stovku!

PŮVODNÍ OBSAZENÍ NORMÁLNÍHO DEBILA – J. ONDRUŠKOVÁ,
J. PEJCHAL, P. BOROVEČKA, J. JANOUŠKOVÁ, FOTO J. VOSTÁŘEK

V pátek 29. března bude první díl retrokomedie autora a režiséra Roberta Bellana slavít 100. reprízu a téměř 8 úspěšných let na repertoáru VČD. Tohle krásné a úctyhodné jubileum můžete v Městském divadle spolu s herci NORMÁLNÍHO DEBILA oslavit i vy. A protože stovka si žádá jistou bilanci, zeptala jsem se všech herců i režiséra na pár otázek.

1. V čem jsou podle tebe přednosti této komedie, proč myslíš, že se těší takové divácké oblibě?
2. Už jsi někdy něco hrál/a stokrát? Jak se v inscenaci po tolika reprízách cítíš? Co si nejvíc užíváš na své roli/svých rolích?
3. Vzpomeneš si na nějakou nenormální = neobyčejnou reprízu? Stalo se někdy něco neočekávaného?

JOSEF PEJCHAL
alias **Norbert Intribus:**

1. Myslím, že hlavní výhodou tohoto představení je zapomínání a vzpomínání. Zapomínání je společné nám všem a všichni rádi zapomeneme to zlé a nepříjemné z minulosti. To nás spojuje. Stejně tak jako vzpomínání na mládí, ideály, lásky, rodinu a bezstarostnost dětství. A ukázat obojí

s nadsázkou a humorem je osvěžující.

2. Než jsem přijal angažmá ve VČD, hrál jsem v Černém divadle Jiřího Srnce. Na zájezdech v cizině jsme hráli představení mnohokrát za sebou. Nepočítal jsem je, ale bylo jich také požehnaně. A tam jsem si uvědomil hodnotu lidí kolem sebe a radost z toho si

s nimi zahrát. To samé zažívám i v tomto představení. Není to o množství, ale opravdu o radosti z celého představení. Ať se jedná o kolegy na jevišti, nebo o „spoluhraní“ s diváky. Klidně by mohlo představení stou reprízou skončit nebo se hrát dalších dvě stě repríz, na tom mi nesejde. Podstatná je ta radost.

3. Nerad bych zde zapomněl na kolegyni Janu Ondruškovou, která s námi v tomto představení začínala (NYNÍ JE V ANGAŽMÁ V DIVADLE J. K. TYLA V PLZNI – POZN. RED.). Samozřejmě i na předlohu mé role Berta, autora „trilogie?“ Roberta Bellana, se kterým jsme si také v této hře zahráli. Na kolegy, kteří toto představení hrají v Praze, nebo v neposlední řadě na mé kolegy z volného pokračování, které (jak věřím a upřímně přejí) mají diváci také v oblibě. To je pro mne to „nenormální“, když si v hlavě vzpomenu na toho našeho Normálního debila.

JINDRA JANOUŠKOVÁ, Bertíkova matka, učitelky a další role včetně fotbalisty:

1. Improvizace, napojení na kolegy, hrají to moc ráda a baví mě to – je prima si takhle zablblnout. Nevím jak kolegové, ale mě to s nimi moc baví. Tohle představení mě vždycky nabije, ještě se nestalo, abych odcházela z divadla ve špatné náladě, protože divácká odezva je úžasná. Mám ráda přímý kontakt s publikem a tady ho můžu využít.

2. Bohužel tohle je moje první stovka. Kdysi jsem hrála v Nebi na zemi, to udělalo také 100 repríz, ale já jsem tam vstoupila jako zaskok kolem čtyřicáté reprízy, i když stovku jsem s nimi slavila. Jak už jsem řekla, nejvíc si užívám kontakt s diváky a improvizaci. Třeba když se nám po zájezdu ztratilo lehátko, o kterém se tam hraje, a já jsem musela během vteřiny vymyslet, co s tím. Tak jsem popadla koště a hrála jsem, že bez koštěte na dovolenou nepojezu. Bylo vtipné sledovat, jak na to moji kolegové na jevišti zareagovali. Ještě teď se směju. Nebo když Eliška hodila granátem do publika a on přistál pánovi v první řadě přímo v rozkroku. Zastvářil se vyděšeně a já jsem řekla svůj text: „Udělal jsi značku?“ Paní vedle něj, zřejmě manželka, kývla hlavou, že udělal. A to mě odrovnalo.

3. Neobyčejné bylo, když nám onemocněl Petr Borovec a my jsme hráli s režisérem Robertem Bellanem. To byla jízda! Nejen že některé repliky byly přibližné, ale hlavně on si to užíval a některá místa hodně rozehrával. Moc mě to s ním bavilo. A to je na divadle krásné a zároveň smutné – stane se to jen ten večer a už se to nikdy nebude opakovat. Možná proto to hrajeme tak dlouho. Protože vím, že někteří diváci byli na Debilovi víckrát a stále je to baví.

ELIŠKA LÁSKOVÁ jako děvče, televizní hlasatelka, Kamila a další včetně fotbalisty:

1. První, co asi každého napadne, je, že u takové komedie se můžou bavit jen lidé, kteří tu dobu skutečně zažili. Já si ale myslím, že si tu na své přijde více věkových skupin. Samozřejmě, že lidé, kteří tu dobu zažili, mohou srovnávat svoje zážitky, a dokonce se s nimi i ztotožnit. Ale také mladší diváci, ke kterým nakonec patřím i já, se rádi pobaví nad absurditou doby, lidovostí postav a situacemi, do kterých se dostávají. Konec konců některé situace nesouvisí jen s dobou, ale s dospíváním samotným, a to je pro všechny stejné.

2. Já jsem do inscenace nastupovala zhruba kolem 50. reprízy, a pak jsem měla ještě krátkou pauzu po porodu, takže jsem oproti kolegům dost pozadu. Nicméně pod kůži se mi to vrylo – i když každý, kdo nějakou roli někdy přebíral, mi dosvědčí, že to nikdy nebude stejné, jako když si ji nazkouší sám od začátku. Vždycky tam bude semínko nejistoty, a proto i po tolika reprízách, kvůli častým změnám scén a převleků, si text před každým představením musím projít. Pak při představení si ty rychlé změny a různorodost postav užívám. Je to výzva a zábava zároveň.

3. Těch neočekávaných věcí je víc než dost, ale téhle komedii sluší a prospívají (samozřejmě, pokud je to v nějakých mezích). Od zapomenutých částí kostýmu, rekvizit a textu až po zaskok našeho režiséra, který celému představení dodal nový rozměr. (SMÍCH) Já osobně se na každé představení těším, a pokud nastane nějaká neočekávaná situace, vítám ji, pobavím se a ráda ji vezmu do hry.

PETR BOROVEC coby otec, ředitel, trenér, Dr. Cvach a další:

1. Člověk se s těmi situacemi může velmi jednoduše a rychle ztotožnit. Mnozí diváci si tou dobou a podobnými situacemi prošli. A Robert prostě komedie umí.

2. Nehrál. Užívám si to tak nějak celé. A jak se skoro po stovce repríz cítím? No, tak nějak jistě. (SMÍCH)

3. Když za mě hrál Robert. (SMÍCH)

ROBERT BELLAN, autor a režisér, o jehož dětství v socialismu se hraje...

Napadlo tě, tenkrát před osmi lety, že by se Debil dočkal tolika repríz? Jaký je to pocit? →

REŽISÉR R. BELLAN S J. PEJČHEM NA ZNĚLOUŠCE V ROCE 2016, FOTO J. VOSTÁŘEK

Vždy když začínám zkoušet novou hru, myslím na ni jako na něco výjimečného, co se bude hrát pořád. Není to o namyšlenosti. Vlastně je to spíš takový princip mé tvorby: myslet si, že vzniká něco důležitého. Pomáhá mi to dělat věci se zaujetím, naplno a pořádně. A někdy to prostě vyjde. A že v Pardubicích bude už stá repríza, je fajn pocit, ale pro mě je spíš důležité, že inscenace funguje s diváky, a i herce pořád baví. V Uherském Hradišti hrajeme Debila „jedničku“ už taky osm let a ani nevím, kolik repríz máme.

Kolik přibližně z té stovky uvedení jsi viděl? Přijedeš s námi oslavit 100. reprízu?

Nevím, ale odhaduji, že jsem viděl tak třetinu. A tuším dvakrát nebo třikrát jsem dokonce ve hře hrál jako záskok. Zajímavé je, že jsem zaskakoval za Petra Borovce v postavě svého otce – hned jsem věděl, jak ho hrát. Mám otce totiž dost napozorovaného. Problém byl že jsem si moc nepamatoval text. Ale to jinak skvělý kolega Borovec obvykle taky ne, takže diváci měli standard, na jaký jsou zvyklí. (SMÍCH) Na stou reprízu možná dorazím, ale v tu dobu zkouším v Praze Debila „dvojku“, tak uvidím, jestli mi vyjde čas. Ale přijel bych moc rád a hercům i všem ostatním složkám inscenace poručil nějaký drahý alkohol jako poděkování.

Myslíš, že se inscenace od svých začátků nějak posunula, proměnila?

Já doufám, že se moc neposunula. Prvních pár repríz se, jako každá komedie, usazovala s diváky, ale teď, pevně doufám, už je hodně repríz představení stejné. No stejné, divadlo je živý tvar, a reprízy nikdy totožné nejsou, ale ten základní tvar, myslím, drží. Pěkné je, že herci v mé hře jsou ukáznění profíci, a když občas udělají chybu a musí improvizovat, tak nezmatkují, vezmou chybu do hry a pobaví sebe i diváky. Občasná nedokonalost je osvěžující.

AnH

Studio LAIK za kanálem La Manche

Mladé divadelní studio LAIK, slavící už deset let svého působení při Východočeském divadle, předává svým členům nejen základy herectvé profese, které pak mohou zúročit při představeních na profesionálních divadelních prknech, rovněž se jim v rámci studijních cest snaží rozšířit jejich kulturní obzory. Na počátku roku proto početná výprava našich začínajících herců vyrazila do Londýna...

„Od 4. do 6. ledna jsme absolvovali cca 50hodinový letecký zájezd do londýnských studií Warner Bros se světově ojedinělou autentickou expozicí z filmů o Harrym Potterovi. Čas byl nemilosrdný, ale přesto jsme stihli pěší okruh od Trafalgarského náměstí přes Admiraltu a Královské gardy k Buckinghamskému paláci, Westminster Abbey, Westminsterskému paláci se slavným Big Benem a zpět přes Whitehall a sídlo premiéra na Downing Street 10 až k čelnímu vstupu Královských gard s vojáky v červených pláštěnkách a zlatých přilbicích na koních. Pořídili jsme i fotky s proslulými a bohužel stále mizivými červenými telefonními budkami a svezli se sice ne červeným, ale harrypotterovským doubledeckerem. Ano, byl to takový náročný dostih, ve kterém ale naši »Laici« i přes nezaviněné komplikace rozhodně obstáli!

Za velkou pomoc děkujeme zejména Amálce Kovaříkové, Natálce Tučkové, Terezce Bartoníčkové a Oliveru

Škorjanecovi. Na únavu a drobné cestovatelské potíže brzy zapomeneme, ale vzpomínky a úžasná kamarádství a sounáležitost malých i velkých v nás navždy zůstanou,“ říká vedoucí Mladého divadelního studia LAIK Zdeněk Rumpík. RaS

↓ CELÁ VÝPRAVA PŘED LONDÝNSKOU EXPOZICÍ HARRYHO POTTERA, FOTO LAIK

Bez kostýmu (nejen) s našimi nejmladšími herci

AUTORKA A MODERÁTOŘKA POŘADU BEZ KOSTÝMU J. UHEROVÁ, FOTO J. SEJKORA

Na první jarní povídání s hosty (a diváky) v pořadu BEZ KOSTÝMU jsem si tentokrát pozvala naše nejmladší herce.

Karolínu Šafránkovou naši diváci už dobře znají, je v souboru už čtvrtou sezónu. Za tu dobu ztvárnila několik výrazných postav, například Rosie v Rychlosti dopadu sněhové vločky anebo Jacie v komedii Ona není vadaň! Ale stala se jí i taková zvláštnost, která nepotká každou herečku – v několika hrách hrála něnou roli. Jaké to je, vyjadřovat se jenom pohybem, mimikou, nebo dokonce hrát kluka – Šaška?

Eliška Jechová je v divadle druhou sezónu a její vstup na naše prkna byl velkou zkouškou – hned první role, která ji zde potkala, byla Pekařova žena

ve stejnojmenném muzikálu. Nazkoušela ji v alternaci, a i když studovala činoherní herectví a s muzikálem se téměř nesetkala, popasovala se s ní se ctí.

Velkou výzvou byl i příchod nejnovějšího člena pánské šatny – **Štěpána Pospíšila**. Ten, ještě jako host, přijal roli Francka v Maryše a na začátku sezóny, to už jako řádný člen souboru, dostal velkou příležitost v muzikálu Do nebes! jako aviatik Jan Kašpar.

Tři herci, absolventi tří hereckých škol – Pražské konzervatoře, JAMU a DAMU, tři různé osudy. Budu se jich ptát na to, co je baví,

jaké divadlo mají nejraději, jestli se naplnily jejich představy o prvním angažmá a jaké mají plány do budoucna. Kromě mládí a jisté dychtivosti po nových zkušenostech a výzvách, mají ještě jednu společnou věc – smysl pro létání. Eliška se věnovala aerial hoop, což je vzdušná akrobacie na kruhu, Karolína se řídí okřídlenou větou „Ne každý koberec je létající.“ a Štěpán, ten vzletl rovnou na jevišti. Herců se tedy budu ptát, jak se jim dýchá nad zemí... Ale tohle je třeba brát tak trochu s rezervou, s humorem.

Vedle mladých herců jsem si jako dalšího hosta pozvala kolegyni, dramaturgyni **Annu Zindulkovou Hlaváčkovou**. Jestliže v životě platí rčení „Za vším hledej ženu!“, tak v divadle určitě funguje heslo „Za vším hledej dramaturga!“. A když je to navíc žena... Přesto většina lidí, ba mnohdy i zaměstnanců v divadle neví, co tato důležitá funkce obnáší. S Aničkou si budeme povídat, jak pracuje na aktuálním i výhledovém dramaturgickém plánu, respektive co to vlastně ty plány jsou a proč je máme mít. Jak vybírá texty, píše programy k inscenacím, pomáhá hledat nové herecké tváře i režisérské osobnosti. A když už budeme na Malé scéně ve dvoře, zaměříme se také na INprojekty, což je relativně nová divize dramaturgie – realizace současných her začínajícími režiséry. Společně s herci si ukážeme, jak vzniká taková mini inscenace. Do této „herecké dílny“ zkusíme zapojit i diváky, ale není třeba se bát – zapojí se jen ti, co budou chtít. Na konci března se na vás těším!

JaU

Uvedeme v úterý 26. března v 19 hodin na Malé scéně ve dvoře.

Do nebes s ONDŘEJEM BROUSEKEM

O. BROUSEK, FOTO P. ŠEDIVÝ

Pardubické divadlo často zařazuje do repertoáru muzikály, ale jen zřídka muzikály nové a adresně vzniklé. Po více než dvaceti letech tu jeden zbrusu nový máme: DO NEBES! Je to muzikál k počtě prvního českého aviatika Ing. Jana Kašpara, který se v našem městě narodil, bydlel a také se právě nad ním poprvé vzněl do oblak. Libreto napsal režisér, choreograf a dramatik Radek Balaš a hudbu složil ONDŘEJ BROUSEK, herec a všestranný hudebník. V obou těchto profesích působí už čtvrt století, nejprve čtrnáct let v Divadle Na Fidlovačce a nyní již deset let v Divadle na Vinohradech. Je také stálým členem kapely Monkey Business a koná řadu dalších hudebních aktivit.

Ondro, čistě kvantitativně máš víc čárek za hudbu než za role v divadle. Je jasné, že kdybys byl vytížený herec a hrál několik představení týdně, tak bys tolik hudebních aktivit určitě nestíhal. Zařídil sis to tak, nebo se to tak postupně samo vytříbilo? Ten plán práce se přirozeně třibil životem. Byl jsem rád v divadle za herce, ale vždycky jsem myslel na hudbu. Celkem brzy jsem si pořídil rodinu a díky svému sobectví a neustálé práci jsem ji zase ztratil. Záhy jsem měl druhou, a to už se člověk musí poučit. Snažím se

zvládat spoustu věcí najednou (kdo ne, že?), hudba se však dostala na první místo. Možná i proto, že komponování je práce na doma. Tedy další z domácích činností jako je luxování, sbírání ekrementů po psech a vynášení odpadků – to málo, čím k chodu domácnosti přispívám.

Abychom nevzbudili dojem, že herectví máš jen na vedlejší koleji, je třeba připomenout některé tvé velké role, třeba Caligulu, Amadea, Peera Gynta, Sancha Panzu a jiné. Shodou okolností

ty jmenované postavy jsi hrál v inscenacích režiséra Martina Čičváka. Čím to?

Martin mi otevřel bránu k širokým, pro mne do té chvíle neznámým hereckým (nejen) obzorům. Režisér vás může inspirovat, navést a vymodelovat, nebo taky zmást, nepodpořit, ba přímo zničit. Proč bych měl každou reprízu přemýšlet o tom, jak to mám hrát? U Martina Čičváka to většinou víte už na generálkách. Těch možností je mnoho, mantinely mohou být velmi rozevřené, ale pokud víte PROČ vcházíte na jeviště, cítíte komfort,

pohybujete se svobodně a bude to víceméně vždycky správně. Ty mantinely jsou ale zásadní! Práce režiséra je mimo jiné oploďňovat hercovu fantazii. Když někoho takového potkáte, změní se vaše vnímání světa vůbec, natož uměleckého.

Jak v tobě herec a muzikant spolupracují?

Zrovna u muzikálu se ta dvojakost docela hodí. Mohu přemýšlet více hudebně-dramaticky. Pak si lze dovolit i jistý druh hudebního klaunství, které často využíváme na koncertech s Ondřejem Brzobohatým a Janem Kučerou. U klavíru a se symfonickými tělesy zažíváme občas velkou srandu, a to na klasičských koncertech často k vidění není. Možná to ani není žádoucí, ale proč si neudělat legraci z klasičků? Jsem přesvědčen, že by se smáli s námi.

Hrál jsi v edukativním televizním seriálu Dobrodružství s orchestrem. Bavilo tě to?

Ano, věděl jsem, že podobné pořady jsou potřeba. Dokonce nám pilotní díl napsal Radek Balaš, doporučil jsem jej jako vhodného scenáristu pro tuto látku. Pak to na rok a půl zhaslo, až se zničehonic ozvali z ČT Děčka, že do toho jdou. S jiným režisérem, s jiným scenáristou (Radek už dávno měl moře jiné práce) atd. Cítil jsem se zavázán, přece jen jsem byl u prvotního nápadu, a přestože natáčení nevyhledávám, rád jsem do toho šel.

Věříš, že takové televizní pořady mají aspoň v části děti vliv na jejich tržbení zájmů?

Do dětí to musíte prát horem dolem! Jsou jak houby, musí toho nasáknout co nejvíc, než bude pozdě. Pokud je necháte volně plavat v moři sraček, vyrostou z nich řidiči hovnocucu. Dnešní hudební mainstream je povětšinou levná, odporná, páchnoucí břečka a my máme povinnost děti odkazovat na to kvalitní z historie, na tradici a poctivé řemeslo. A jak na to umět vkusně navázat, protože umění je jedna velká souvislost.

Tvůj hudební profil je velmi plastický. Monkey Business, B-Side Band, scénická, filmová i rozhlasová hudba, autorská tvorba v oblasti vážné hudby, původní muzikály, hudební aranžmá... Jak se to všechno snoubí dohromady?

Nějakou šťastnou náhodou jsem přičichl k mnoha žánrům a do většiny se upřímně zamiloval. Nebudu hodnotit rozdílné kvality mezi Countem Basiem, Vivaldim, Morriconem a Vlastou Redlem. Je to všechno dobré, ne? Všichni za jedna! Ať si kdokoliv zkusí zaranžovat bigband jako u Basieho nebo spojit praskání biče, sbor a kytaru jako Morricone. Těch osvědčených talentů tu chodilo a chodí habaděj. Rád prozkoumávám hudbu jako takovou a být v dnešním světě trochu univerzální, to není na škodu.

Tvým prvním původním muzikálem byla Carmen, libreto napsal režisér Juraj Deák. Jak vás napadlo udělat muzikál na námět, který proslul operním zpracováním?

Mně tehdy bylo jednadvacet, příliš jsem do toho nekecal. Juraj předtím v Ostravě inscenoval Krvavou svatbu, představení plné flamenca, španělského temperamentu a vášně. (Ostatně, to ho nepustilo do dneška.) Já tehdy před sebou viděl jen

a jen orchestr a možnost si napsat velkou partituru. I z Bizeta jsem se mnoho naučil, koupil jsem si celou partituru Carmen a ohromně mě bavila. Libreto napsala především Klára Špičková, Juraj Deák pak provedl razantní úpravy. Texty písní napsal Pavel Cmíral a mně to šlo nějak rychle. Už tenkrát jsem však cítil, že mě to netáhne k líbivým melodiím na první poslech. Říkal jsem si: Až si to poslechnu za dvacet let, budu na sebe pyšnej. Možná to byla věta rozkazovací, možná tázací. No, tak když si to dnes poslechnu... hudba celkem fajn, chtěl ses předvést, mladej. Ale o čem ty písně jsou, sakra? Myslel jsi na merce, na příběh, na situaci? Nebo zase jen na sebe?

Další muzikál už byl s Radkem Balašem. Jaká to jiskra mezi vámi přeskočila?

Jiskra proběhla v telefonním aparátu, když mi sám Radek volal, zdali bychom spolu něco neukuchtili. Prý když nakupoval, slyšel z reproduktorů nějakou krásnou hudbu. Šel se zeptat pokladní, co že to hraje. Byla to deska Crushing Bliss, kterou jsme si v roce 2004, s Romanem Holým dopřáli vedle Monkey Business. Nahrávali jsme tehdy s orchestrem a propojili jej s elektronikou a zpěvem Emy Brabcové.

↓ O. BROUSEK PŘI NAHRÁVÁNÍ DO NEBESI | S KOMORNÍ FILHARMONIÍ PARDUBICE, FOTO ARCHIV KFP

Možná Radka potěšilo, že to nezní jako obvyklá česká produkce, a proto mi zavolal. Nicméně jsme tenkrát měli oba pocit, že jsme se našli. Naše nadšené debaty o muzikálovém žánru byly nekonečné.

Do nebes jsi vzlétal s nadšením, nebo tě Radek přemlouval?

Původní název našeho vašeho

muzikálu byl Křídla osudu. Zřejmě by to přidalo na vážnosti celého kusu, přesto jsem Radkovi navrhl tento „vzdušnější“ název. A pak covid, skvělé! Potom mi po dvou letech náhle přinese téměř kompletní scénář – já hlavu v dalších osmi pracích a přede mnou dalších devět. Na začátku února první schůzka v divadle za přítomnosti

ředitele Komorní filharmonie Pardubice. Že bychom to natočili někdy na jaře. Povídám: Já ale nemám ještě ani notu... Poslední nota byla dopsána 23. 9., týden před nahráváním. Byla ale dopsána s nadšením!

Děkuji a přeji samé šťastné vzlety i dolety.
JaP

NOC DIVADEL se přesouvá na jaro!

Zdá se mi, že je to docela nedávno, co se uskutečnila **NOC DIVADEL** a už se chystá další! Jako bychom se ocitli v nějaké časové smyčce. Ale je to jinak – Divadelní ústav, který tuto akci organizačně zajišťuje oznámil, že od roku 2024, se tato výjimečná akce bude konat v rámci oslav Mezinárodního dne divadla, tentokrát to tedy bude **v sobotu 23. března**. V 18 hodin se otevrou brány divadla, kde přivítáme diváky, kteří chtějí zažít tak trochu jiný divadelní večer.

Po zkušenostech z posledních let jsme usoudili, že největší zájem diváků je o prohlídku divadla. Lidé chtějí nahlédnout do zákulisí, postát si na jevišti, podívat se za horizont, nakouknout do propadla, sledovat točnu ze suterénu, zkontrolovat sklad kulís, přivonět si k vypraným kostýmům, dotknout se paruk, vlasenek a rekvizit, vyšplhat na lávku nad jevištěm, vstoupit ho hereckých šatů, poskočit si

na baletním sále, prohlédnout si knihovnu plnou divadelních textů... Zkrátka a dobře – chtějí na chvíli nakouknout pod naši divadelní pokličku. Ale já jim rozumím – divadlo je velmi magický, až tajemný prostor s mnoha zákoutími, které na nově přichozího zvláštně působí. Já sama zažívám totéž, když jsem v jiném divadle a mám se ze zákulisí přesunout do hlediště. Zkratky jsou nepřehledné, obvykle se ztratím.

A vidím různě postávat připravené rekvizitáře, garderobiérky, herce, opakující si text, hasiče... Pořád mě to fascinuje. I to, že každé divadlo má svou nezaměnitelnou vůni. No a jakou má to naše, to si můžou návštěvníci zkusit vychutnat při chystané **Noci divadel**. Zájemce rozdělíme do tří skupin, aby měli na všechno dost času a v klidu si vychutnali prohlídku divadla.

Jsou však i tací, kteří si chtějí divadlo užít jinak, chtějí na vlastní kůži zkusit na chvíli být hercem. V listopadu se nám osvědčila spolupráce s divadelními lektorkami Kateřinou Dojčánovou, Barborou Lohniskou a Kristýnou Mlatečkovou, které s diváky intenzivně pracovaly na baletním sále. Tentokrát pro tyto účely uvolníme jeviště a nabídneme velmi zajímavý herecký workshop, při němž není důležitý výsledek, ale cesta.

Jestli patříte ke zvědavcům nebo je ve vás skrytý herecký talent, jste to právě vy, na koho v rámci **Noci divadel** čekáme. Přijďte si užít chvíli, kdy bude divadlo patřit jenom vám!
JaU

← ZÁBAVNÝ DIVADELNÍ WORKSHOP V RÁMCÍ LOŇSKÉ NOCI DIVADEL, FOTO L. JENÍČEK

NOC DIVADEL*

Z DRAMATURGICKÉHO ARCHIVU

Vzhledem k nedávnému GRAND Festivalu smíchu zůstaňme v naší vzpomínkové rubrice ještě na chvíli u komedie a připomeňme si inscenaci **POKOJ ČÍSLO 719** jednoho z neúspěšnějších broadwayských dramatiků **Neila Simona**, od jejíž pardubické premiéry uplyne 30. března přesně 40 let. Tři zdánlivě banální příběhy manželských nebo přátelských dvojic, ve kterých se s vtipem a nadhledem řeší každodenní problémy obyčejných lidí – deziluze zevšednělého soužití, strach a smutek z pocitu osamění, v Městském divadle režíroval **Petr Vosáhlo**. V komediálním triptychu hrály tehdejší hvězdy souboru – **Anna Ferencová**, **Eliška Kuchařová**, **Alexej Gsöllhofer**, **Milan Sandhaus** a další.

Úplně poslední zpracování Simonova textu jsme v repertoáru měli v letech 2013–15, na Malé scéně ho pod názvem *Apartmá hotelu Plaza* uvedl Petr Novotný a na rozdíl od předešlého nastudování v něm všechny tři páry hrála jedna herecká dvojice – **Petra Janečková** a **Jiří Kalužný**.

RaS

ANNA FERENCOVÁ (KAREN NASHOVÁ) A MILAN SANDHAUS (SAM NASH)

ELIŠKA KUČAŘOVÁ (NORMA HUBLEYOVÁ) A JINDŘICH BONAVENTURA (ROY HUBLEY)

LUDMILA MECEROĐOVÁ (JEAN MCCORMACKOVÁ), KVĚTA HOUDLOVÁ (ALT. KAREN NASHOVÁ) A MILAN SANDHAUS (SAM NASH)

ZDENA BITTLOVÁ (MURIEL TATEOVÁ) A ZDENĚK RUMPÍK (JESSE KIPLINGER)
FOTO OLDŘICH PERNICA

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 🌐 WWW.VCD.CZ
f FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONĚLÍ–ÚTERÝ 10:00–18:00
STŘEDA–ČTVRTEK 10:00–17:00
PÁTEK ZAVŘENO
☎ 466 616 432 / 466 616 402
✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY
LUDMILA KONVALINOVÁ
☎ 724 142 828
ŠTĚPÁN FROŠ ☎ 725 986 767
✉ OBCHOD@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00–17:00
☎ 466 616 423 / 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 602 528 752
PONĚLÍ–ČTVRTEK 11:00–23:00
PÁTEK 11:00–00:00
SOBOTA 16:00–00:00
NEDĚLE 16:00–22:00

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP OPATOVICKÁ
ENERGIE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

JHV

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

 NADACE
LENKY A ROMANA
SMIDBERSKÝCH

CH&T PARDUBICE
ČLEN SKUPINY ENTERBA

Alukov®
DOTVÁRIME DOMOV...

PARTNEŘI VČD

 ComArt

 BARTH

 HAK

 EUROVIA

 VCS
ČLEN SKUPINY ENTERBA

 **DOSTIHOVÝ
SPOLEK**

era

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

 deník

 Pardubice
Český rozhlas

TV

 **KSS
Radio**

 **BEAT
Radio**

 **Country
Radio**

 88.0
FM

 BUSTV
ZABAVNÉJŠÍ CESTOVÁNÍ

 **PARDUBICE
ŽIVĚ**

Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ BŘEZEN 2024 PŘIPRAVIL: R. SMETANA DESIGN: A. HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: J. JANOUŠKOVÁ A P. BOROVEC, NORMÁLNÍ DEBIL 1, FOTO J. VOSTÁREK